2020-85-RE

Causa 2020-85-RE
(Esteve Estefanell c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 563-2020. Recurs d'empara

Aute del 17 de febrer del 2021

BOPA núm. 25, del 24 de febrer del 2021

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 22 de desembre del 2020, per la representació processal de la Sra. Magdalena Esteve Estefanell, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra l'aute del 31 de juliol del 2019, dictat per la Secció Menors 2 (Civil) de la Batllia, i, contra l'aute del 30 de novembre del 2020, dictat per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a un judici de durada raonable, a la defensa i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com per la presumpta vulneració dels drets dels seus fills a la informació i a ser efectivament escoltats, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li els autes impugnats i que retrotregui les actuacions al moment processal oportú per tal que es dicti una nova resolució seguint la voluntat de la menor R.;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Joan Manel Abril Campoy;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. En el marc d'un expedient de jurisdicció de menors, el 31 de juliol del 2019, mitjançant aute, la Secció de Menors 2 (Civil) de la Batllia va decidir suspendre la pàtria potestat de la recurrent, com a progenitora, i del progenitor respecte dels seus dos fills. No obstant això, acordava la represa dels

contactes tutelats entre els menors i el seu pare.

1.2. L'1 d'agost del 2019, la mateixa Secció de la Batllia va dictar un aute en què, fonamentant-se en l'article 14 de la Constitució i en els articles 31.2 i 79 de la Llei qualificada dels drets dels infants i els adolescents, acordava no donar trasllat als progenitors del contingut dels folis 1282 a 1288 de les actuacions, ambdós inclosos.

El 12 de setembre del 2019, la mateixa Secció de la Batllia va dictar un altre aute en què, fonamentant-se en els articles anteriorment esmentats, acordava no donar trasllat als progenitors dels folis 1309 a 1312, ambdós inclosos.

Arran de l'apel·lació efectuada pel progenitor (la progenitora també va interposar recurs d'apel·lació, però va ser declarat desert) contra aquests dos autes, el 5 de novembre del 2020, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va decidir estimar parcialment la pretensió de l'apel·lant, va revocar els autes esmentats i va donar trasllat a la part apel·lant dels folis indicats (tret d'uns paràgrafs del foli 1284).

1.3. Així mateix, els dos progenitors van presentar respectivament recurs d'apel·lació contra l'aute del 31 de juliol del 2019. Tanmateix, en fase de conclusions, el 13 de gener del 2020, l'advocat de la recurrent va presentar un escrit a mode de conclusions, en què indicava que tot i haver-ho intentat per tots els mitjans, la seva clienta s'havia negat a signar-lo. El 18 de gener següent, la Sra. Magdalena Esteve Estefanell va presentar personalment un escrit de conclusions, sense que aquest al seu torn estès signat pel seu advocat.

1.4. El 12 de juny del 2020, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute en què decidia declarar desert el recurs d'apel·lació de la Sra. Magdalena Esteve Estefanell contra l'aute del 31 de juliol del 2019, perquè no havia presentat l'escrit de conclusions en deguda forma i en el termini establert. També decidia continuar el procediment pels seus tràmits respecte del recurs d'apel·lació presentat pel progenitor dels menors.

1.5. El 30 de novembre del 2020, la Sala Civil va dictar un aute mitjançant el qual resolia l'apel·lació del progenitor contra l'aute del 31 de juliol del 2019 i decidia estimar parcialment aquest recurs en el sentit d'establir que el règim de visites i contactes entre la filla menor i els seus progenitors (el seu germà va quedar exclòs de la resolució sobre la pàtria potestat atès l'assoliment de la seva majoria d'edat) hauria de fer-se de manera lliure i sense supervisió dins els horaris de lliure disponibilitat de la menor en el Centre Residencial d'Acció Educativa (CRAE).

1.6. El 22 de desembre del 2020, la representació processal de la Sra. Magdalena Esteve Estefanell va interposar un recurs d'empara contra l'aute del 31 de juliol del 2019, dictat per la Secció Menors 2 (Civil) de la Batllia, i, contra l'aute del 30 de novembre del 2020, dictat per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a un judici de durada raonable, a la defensa i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, així com per la presumpta vulneració dels drets dels seus fills a la informació i a ser efectivament escoltats.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació de la recurrent

- La recurrent interposa el seu recurs d'empara contra l'aute del "*29 de juliol*" del 2019, dictat per la Secció de Menors de la Batllia (en realitat del 31 de juliol) i contra l'aute del 30 de novembre del 2020, dictat per la Sala Civil, i, el fonamenta en la vulneració dels seus drets a un judici de durada raonable, a la jurisdicció, a la defensa i a un procés degut.

- En primer terme, sustenta que s'ha produït una vulneració del dret a un judici de durada raonable, atès que la resolució del recurs ha trigat més d'un any i s'ha de tenir en compte la naturalesa del cas (suspensió de la pàtria potestat i visites dels progenitors), de manera que la progenitora no ha pogut tenir contacte amb la seva filla i degut al llarg termini s'ha hagut d'efectuar una nova exploració de la menor.

- En segon terme, entén que s'ha vulnerat el dret a la jurisdicció (article 10 de la Constitució), perquè la suspensió de la pàtria potestat s'ha efectuat sobre la base d'unes actuacions que no havien sigut portades al coneixement dels progenitors i quan la Sala Civil va acordar que aquestes actuacions havien de ser traslladades als progenitors, la pàtria potestat ja estava suspesa.

- En tercer terme, manifesta que s'ha vulnerat el dret a la defensa i a les garanties processals d'audiència i de contradicció perquè s'ha negat l'accés dels progenitors a diversos folis de les actuacions.

- I, en darrer terme, assenyala que s'ha vulnerat el dret a un procés degut, el qual inclou la igualtat d'armes processals, perquè si bé no es va traslladar als progenitors els folis esmentats, si que es va fer el seu trasllat al Ministeri Fiscal, generant d'aquesta manera un desequilibri processal i vulnerant també l'accés dels progenitors a la causa.

Quant a la filla menor d'edat, exposa que aquesta no ha estat mai informada de les mesures que es pretenien adoptar, ni de la seva durada, ni del seu contingut, ni dels seus drets, com exigeix l'article 77 de la Llei qualificada dels drets dels infants i els adolescents. Afegeix que la menor té dret a ser escoltada efectivament per poder defensar la seva opinió i consultar les actuacions. Així, malgrat haver estat explorada en dues ocasions, no ha estat escoltada de manera efectiva. El Ministeri Fiscal no ha defensat el parer de la menor, sinó allò demanat per la Comissió Tècnica d'Atenció al Menor.

Considera que no s'ha parat atenció als desitjos i a les raons de la menor i és il·lògic que la menor no pugui decidir anar a viure amb els seus pares.

Quant al seu fill, sosté que no s'ha practicat audiència perquè se'l podria desestabilitzar emocionalment, però no hi ha cap informe en les actuacions que ho desaconselli. El seu fill no pot ser discriminat pel fet de patir una discapacitat, d'acord amb les disposicions de l'article 7 del Conveni relatiu a les persones amb discapacitat i amb l'article 22 de la Llei qualificada dels drets dels infants i els adolescents. Assenyala que cal practicar la seva audiència, ja que té dret a ser informat de les actuacions que l'afecten i a defensar la seva opinió, afegint que el Ministeri Fiscal no ha vetllat pel seu interès.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li els autes impugnats i que retrotregui les actuacions al moment processal oportú per tal que es dicti una nova resolució seguint la voluntat de la menor R.

2.2. Argumentació de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia

- En l'aute del 30 de novembre del 2020, la Sala Civil argumenta que el lliurament de les actuacions a les parts es va efectuar mitjançant l'aute del 5 de novembre del 2020, en què es va acordar donar trasllat dels folis 1282 a 1288 i dels folis 1309 a 1312, així com de l'exploració de la menor i dels informes del CRAE a la part recurrent.

- Pel que fa al fill, la Sala Civil manifesta que aquest ja ha assolit la majoria d'edat i que, per tant, queda exclòs de la pàtria potestat i ha de ser objecte d'un procediment relatiu a la modificació judicial de la seva capacitat, en el qual els progenitors també han de ser escoltats com a part interessada.

- Quant a la filla menor d'edat, raona que els progenitors encara no poden oferir l'entorn necessari pel seu benestar, però el suport del CRAE s'ha de completar amb la col·laboració dels pares. La seva estabilitat justifica el manteniment de la suspensió de la pàtria potestat. Afegeix que en l'exploració judicial de la menor es va constatar que aquesta coneixia perfectament l'objecte del procediment, tant pel que fa a la seva situació personal com pel que fa a la seva situació familiar.

- Respecte del règim de visites, destaca que la menor ha exposat el seu desig de poder veure i estar en companyia dels pares durant el seu temps lliure, i, atesa la seva edat de 16 anys, la seva maduresa i l'administració del seu temps, convé que pugui veure i estar amb els seus pares a la seva conveniència en els horaris establerts.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El recurs d'empara no converteix el Tribunal Constitucional en una tercera instància ni en un tribunal suprem; l'únic objecte del recurs d'empara és el de verificar que les decisions impugnades estiguin motivades i que es fonamentin en un raonament jurídic que no sigui il·lògic ni absurd i que no vulnerin cap dels drets protegits per l'article 10 de la Constitució.

3.2. Com a qüestió prèvia a l'anàlisi dels motius del recurs d'empara i a la determinació de si aquests tenen el necessari contingut constitucional, com exigeix l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, s'ha d'advertir que l'objecte del recurs d'empara se centra en les sentències que desestimen, en fase de recurs, les demandes presentades en un procediment urgent i preferent, els autes que desestimen o inadmeten en fase de recurs els incidents de nul·litat o les resolucions judicials fermes dictades pel Tribunal Superior de Justícia (article 86 de la Llei esmentada).

Aleshores, només poden integrar els motius d'un recurs d'empara els pronunciaments de la resolució judicial ferma del Tribunal Superior de Justícia que lesionin els drets reconeguts en els capítols III i IV del títol II de la Constitució, amb excepció de l'article 22. Per tant, les impugnacions de pronunciaments de resolucions judicials de la Batllia només poden ser objecte de recurs d'empara de manera indirecta, en tant que són ateses o no per la resolució judicial del Tribunal Superior de Justícia, però no poden integrar de manera directa motius del recurs d'empara. En aquest sentit, l'examen del recurs d'empara s'ha de limitar als pronunciaments de l'aute del 30 de novembre del 2020, dictat per la Sala Civil.

3.3. Efectuades les precisions anteriors, el primer motiu del recurs denuncia la vulneració del dret a un procés de durada raonable, perquè entén que la fase de recurs ha durat més d'un any i aquest lapse de temps és rellevant per tractar-se de la suspensió de la pàtria potestat per part de la Batllia.

Aquest Tribunal Constitucional ja ha tingut ocasió de precisar quins són els elements que s'han de

ponderar per apreciar si existeix o no una vulneració del dret a la jurisdicció en el seu vessant del dret a un procés degut (veg. l'article 10.2 de la Constitució i l'article 6 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, així com les sentències del Tribunal Europeu dels Drets Humans del 13 de juliol de 1983, recaiguda en el cas Zimmermann i Steiner c/ Suïssa, i, del 27 de juny del 2000, recaiguda en el cas Frydlender c/ França).

La concreció de la durada "*raonable*", com a concepte jurídic indeterminat exigeix valorar la complexitat processal, el temps transcorregut, l'actitud processal de les parts i l'activitat dels tribunals (vegeu les sentències de l'11 de juliol del 2019 (causa 2019-21-RE), del 25 de maig del 2007 (causa 2007-2-RE), i, del 10 d'octubre del 2016 (causa 2016-8-RE), i d'acord amb les peculiaritats del cas concret, la sentència del 15 de desembre del 2014 (causa 2014-23-RE).

En el cas que ara s'examina, aquest Tribunal no pot estimar la pretensió de la recurrent sobre la vulneració del dret a un procés de durada raonable.

No es tracta d'un únic recurs sinó de la tramitació i de la resolució de tres recursos del progenitor que van resultar acumulats (causes núm. 305/19, 306/19 i 307/19), al marge dels recursos interposats per la recurrent en empara que van ser declarats deserts.

Mitjançant una providència del 6 de novembre del 2019, la Sala Civil, en el rotlle 305/2019, en què tant el progenitor com la recurrent van formular recurs d'apel·lació, va concedir vuit dies per tal que la recurrent subsanès el defecte de la manca de signatura de lletrat en l'escrit de formalització del recurs.

El 7 de novembre del mateix any, la recurrent va comparèixer davant la Sala Civil i va efectuar les manifestacions que consten en la diligència d'aquesta data.

El 5 de desembre del 2019, la Sala Civil va dictar un aute mitjançant el qual es van admetre formalment els recursos respectius del progenitor i de la recurrent i se'ls hi va concedir 13 dies hàbils per presentar l'escrit de conclusions.

El progenitor va presentar el seu escrit de conclusions el 10 de gener del 2020. D'acord amb un escrit conjunt dels progenitors, amb la signatura dels seus lletrats, es va demanar un ajornament fins al 13 de febrer del 2020 per tal que la recurrent pogués presentar les seves conclusions.

El 17 de gener del 2020, la recurrent va presentar un escrit, sense signatura de lletrat, en què sol·licitava una còpia actualitzada i legalitzada de tot el sumari.

El 21 de gener del 2020, la recurrent va presentar un escrit què adjuntava la petició de canvi de lletrat al Col·legi d'Advocats d'Andorra i impugnava la resposta de la Comissió del Col·legi que refusava el canvi de lletrat.

La Sala Civil, en virtut de la diligència del 28 de gener del 2020, li va lliurar còpia legalitzada de les actuacions dutes a terme en el marc del rotlle 305/2019.

El 29 de gener del 2020, la Sala Civil mitjançant providència va concedir un termini de vuit dies hàbils per tal que la recurrent subsanès la manca de signatura de lletrat en l'escrit del 21 de gener del mateix any.

El 13 de febrer del 2020, l'advocat de la recurrent va presentar l'escrit de conclusions que havia

preparat i que no va aconseguir que fos signat per la seva representada i, el 18 de febrer següent, la recurrent va presentar el seu propi escrit de conclusions sense signatura de lletrat.

El 12 de juny del 2020, la Sala Civil va dictar un aute en què declarava el recurs d'apel·lació de la recurrent desert i continuava el procediment respecte del recurs del progenitor. Es va notificar aquest aute a la recurrent i se li va donar trasllat de l'escrit de recurs del progenitor pel tràmit de contesta.

El 15 de juliol del 2020 ambdues parts van demanar un ajornament fins al 29 de juliol del mateix any motivat pel recent canvi de representació lletrada de la recurrent.

El 28 de juliol del 2020 la recurrent va contestar el recurs interposat pel progenitor i, el 29 de juliol del mateix any, el Ministeri Fiscal va comparèixer i es va oposar als recursos interposats pel progenitor.

El 22 de setembre del 2020 es va donar trasllat al Ministeri Fiscal de l'escrit de contesta a les conclusions de la recurrent i l'endemà se li va donar trasllat a ella de l'escrit de contesta del Ministeri Fiscal.

A més, la Sala Civil va haver de resoldre -aute del 22 d'octubre del 2020- l'acumulació dels rotlles 306/19 i 307/19 al rotlle 305/19, així com les pretensions probatòries de la recurrent –aute del 23 d'octubre del 2020- i va acordar, com a diligència per a millor proveir, l'exploració de la menor, la qual es va portar a terme el 30 d'octubre del 2020.

Així mateix, el 5 de novembre del 2020, la Sala Civil va dictar un aute en què va estimar en part el recurs del progenitor i va donar trasllat a la part recurrent del contingut de determinats folis de les actuacions, així com al Ministeri Fiscal per tal que efectuessin les al·legacions oportunes, les quals van ser presentades, respectivament, el 12 i el 18 de novembre del 2020.

D'aquest itinerari processal complex, que aglutina tres recursos d'apel·lació amb la intervenció del Ministeri Fiscal i amb la resolució de diferents qüestions de caire interlocutori, l'actitud processal de les parts, la presentació d'escrits per part de la recurrent sense signatura de lletrat, que van donar lloc a la concessió de terminis per subsanar aquesta deficiència, els dos ajornaments sol·licitats per les parts, la pràctica de l'exploració de la menor en l'alçada i el termini d'un any transcorregut, afectat aquest pel temps de suspensió de l'activitat judicial derivat de la crisi sanitària mundial, i, com s'ha referit en l'itinerari processal descrit, vist que la Sala Civil ha impulsat adequadament el procediment, no es pot considerar que existeixi una afectació al dret a un procés de durada raonable i, per tant, el motiu ha de ser inadmès, ja que manca de manera manifesta de contingut constitucional.

3.4. El segon i el tercer motiu del recurs d'empara poden ser examinats de manera conjunta.

La recurrent al·lega que la suspensió de la pàtria potestat s'ha efectuat sobre la base d'unes actuacions a les quals els progenitors no havien tingut accés i quan la Sala Civil va autoritzar el seu trasllat, la pàtria potestat ja estava suspesa, per consegüent, s'haurien vulnerat els drets a la defensa i a les garanties processals d'audiència i de contradicció per haver-se negat l'accés d'una sèrie de folis de les actuacions als progenitors.

Tampoc aquest motiu té el necessari contingut constitucional per integrar un motiu d'empara admissible, ja que de les actuacions es desprèn que l'aute del 5 de novembre del 2020, dictat per la Sala Civil, va ordenar que es donés trasllat a la part recurrent del contingut de concrets folis de les actuacions, que s'havien negat en primera instància, i va concedir un termini per tal que s'efectuessin al·legacions. I mitjançant diligència del 6 de novembre del 2020 es van lliurar a la recurrent els

informes més recents del Centre La Gavernera i l'acta de l'exploració de la menor.

Des d'aquesta òptica, la possible desigualtat d'armes processals, la contradicció i el dret a la defensa van ser restaurats per la decisió de la Sala Civil, la qual, a més, va concedir un nou termini per tal d'efectuar al·legacions a la vista del material de les actuacions al qual no s'havia tingut accés amb anterioritat. Consegüentment, el pronunciament de la Sala Civil del 30 de novembre del 2020, fonamentat en el trasllat de les actuacions acordat per l'aute del 5 de novembre del mateix any, el qual no ha estat impugnat en empara, s'acomoda perfectament a les exigències dels drets a la defensa i a les garanties processals d'igualtat d'armes i de contradicció que exigeix l'article 10.1 de la Constitució.

A aquestes manifestacions s'ha d'afegir el fet que la pèrdua de la possibilitat de formular conclusions i que el seu recurs es declarés desert, es deu a la manca de presentació d'aquest amb signatura de lletrat, per la qual cosa la limitació eventual dels seus drets de defensa només és imputable a la part recurrent en empara.

3.5. El darrer motiu del recurs d'empara incorpora diferents submotius. Així, en un primer moment s'indica que s'ha vulnerat el dret a un procés degut, el qual inclou la igualtat d'armes processals, pel fet de no donar trasllat de determinats folis de les actuacions als progenitors i sí al Ministeri Fiscal, la qual cosa hauria generat aquest desequilibri processal, al·legant alhora que la privació d'accés a la causa vulneraria el dret al procés dels progenitors.

Aquesta qüestió no mereix ser analitzada de nou, atès que en el punt anterior (3.4), el Tribunal ha tingut ocasió de refusar l'admissió d'aquest motiu per les consideracions exposades.

3.6. En canvi, sí que cal abordar la vulneració del dret a un procés degut respecte d'ambdós fills, amb la finalitat de valorar si aquest motiu presenta el contingut constitucional necessari per superar el tràmit d'admissió.

Des d'aquest àmbit, no es pot admetre com a vulneració del procés degut el fet que el Ministeri Fiscal, en interès d'un menor, defensi una posició diferent del parer del menor, perquè és conegut que els tribunals i el Ministeri Fiscal han de vetllar, com a criteri prioritari, per l'interès del menor, que no sempre ha de coincidir amb la voluntat o l'opinió manifestades per aquest. Per tant, des d'aquesta òptica, no hi ha hagut cap infracció del dret al procés degut en aquestes actuacions.

Respecte de la vulneració del dret a un procés degut derivada del fet que la menor no hauria estat mai informada de les mesures que es pretenien adoptar, de la seva durada, del seu contingut i dels seus drets, com exigeix l'article 77 de la Llei qualificada de dret dels infants i els adolescents, i del fet que aquesta no hauria estat escoltada, s'ha de recordar que l'article 36.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional possibilita aportar els documents que acrediten els elements de fet que s'al·leguen, així com els mitjans de prova pertinents, i que l'article 91.1 d'aquesta mateixa Llei estableix que "*Sens perjudici d'allò que disposa l'article 35.2 d'aquesta Llei, el Tribunal considera fets provats els que figurin amb aital caràcter a la causa recorreguda*".

Dins d'aquest context, sense perjudici de la diferència que existeix entre l'exploració d'un menor com a mitjà probatori i el dret a que sigui escoltat, quan aquest ho sol·licita, com a dret que pertany a tot menor davant de les Administracions i dels Tribunals, si s'examina el fonament de dret segon *in fine* de l'aute de la Sala Civil, objecte d'aquesta empara, ressurt que la Sala Civil mateixa afirma que "*en l'exploració duta a terme per aquest Tribunal vàrem constatar que R. coneix perfectament l'objecte d'aquest procediment en relació a la seva situació personal i familiar*".

Resulta, per tant, que sobre la base d'allò declarat i constatat per la Sala Civil, i no contradit amb cap petició de prova sol·licitada en el recurs d'empara, la recurrent pretén fer supòsit de la qüestió i alterar el relat fàctic en benefici propi.

3.7. En darrer terme, cap pronunciament de l'aute impugnat de la Sala Civil respecte del fill, pot tenir contingut constitucional, perquè aquest (veg. el fonament de dret segon esmentat) ha assolit la majoria d'edat, i es veu exclòs de la pàtria potestat i les eventuals mesures de protecció de la seva persona són objecte d'un procés de modificació judicial de la capacitat d'obrar, en el qual els progenitors també han de poder ser escoltats.

En aquest sentit, les al·legacions de la recurrent respecte del fet que no s'ha practicat audiència del seu fill perquè se'l podria desestabilitzar emocionalment, que no pot ser discriminat per patir una discapacitat, segons disposa l'article 7 del Conveni relatiu a les persones amb discapacitat i l'article 22 de la Llei qualificada dels drets dels infants i els adolescents, i del seu dret a ser informat de les actuacions i a defensar la seva pròpia opinió, i del fet que el Ministeri Fiscal no ha vetllat pel seu interès, es troben orfes, de manera manifesta, de contingut constitucional.

3.8. Les consideracions anteriorment exposades justifiquen la inadmissió del recurs d'empara interposat contra l'aute del 30 de novembre del 2020, dictat per la Sala Civil.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2020-85-RE interposat per la representació processal de la Sra. Magdalena Esteve Estefanell contra l'aute del 31 de juliol del 2019, dictat per la Secció Menors 2 (Civil) de la Batllia, i, contra l'aute del 30 de novembre del 2020, dictat per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 17 de febrer del 2021.

Josep-D. Guàrdia Canela
President

Jean-Yves Caullet
Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat

Dominique Rousseau
Magistrat